

Tungas söndagen den 4 juni
1895 på aftonen.

Älskaste Tantes!

Har söndagen erhållit jag bref hem-
ifrån, och där berättades bland annat,
att Tanten skulle komma det kommit och
ledsamt efter undertecknad. Det
kan man ju förstå, då vi kämpat
tillsammans hela hösten, vintern och
våren. Och med orsak har jag också
tänkt på de kärle i staden, dock
salunda, att jag önskat Er alla hit,
och mig dit. . . . .

Nå ja, det roat kanske att

hona, hur här står du.

Det är riktigt hemtrefligt. Såsom gammal bekant, anspråkslös, artig och vänlig är man byns favorit, hjärtligt emottagen och genast bjuden till kaffe hos alla gammnor och andra personer, som man besöker. Särdeles lyckligt är det att utdela namn åt små gossar och flickor, som tacka så blygt och nätt och sedan alltid äro så glada öfver att se en, springa till och kelsa och titta upp med sina oslydriga stora ögon, för vackra och stora ögon ha nästan alla här. De kalla oss "Petteri", "Petteri herrn", eller "herra", de små mest "Petteri". En liten "chaunu" hessa ser alltid i: "Petteri, tule meille!" Han är 4 år. Huru kan man annat än känna sig en, då ens högsta åtrå just är att sprida kasteck och glädje omkring

sig? Och så har man ju här sin älska-
lingad — eller vännen, som vi säga. En
jessimist skulle säga: „Ja, du är baren
egenköt, du vill bli berömd och omlykt“,
men jag vägar själf bestä: det är
ungdomens hjärterenkhet. Och allt detta
vordes ej berättadt till eget beröm. Gud
skydde oss alla!

Klockan half sex om morgonen erkentas
kaffet, kl. 8 är frukost, kl. 10-11 kaffe,
kl. 1 middag, kl. 3 ä 4 kaffe, kl. 8
kvällsmat, kl. 9 ä 10 söngen. På dagen
gör man sig nyttig på olika sätt; än
är man på åkern, än i köket, än
för postresa, än i fridgården m. m.
Och en ord: man är som hemma —
och frisk och rask därtill.

Husbond och värdinnan äro särdeles
vänliga och egna, jag har redan fört
den senares korrespondens trenne jän-
get.

Amanda kom hit i förrgår, men
reste i dag för än inte mera ätes-
vänder. I stället skola de nödvän-

lygt ha mig dit ut ^{se} till land.
Stämme röra Åbo i nästa månad,
då ett folksnöje anställes församling
mötades. Kanske man kommer
dit med husbond och signd.

Hej då, nu vetu Tanterna, hur
nöjs deras gullgasse or, och han
loppas, att Tanterna ej mer ha
Frakigt. Chutte Tant Elis
katarch gi ofved! "Föd ofrigt
Stör det väl bra till med helom!

Nej, nu blir det hert mörkt.
Fog ser ej och har ej lys.

Helsningar till alla!
Guds frid!

Godnatt!
Elis.

P. S. Skau stral i skrifva till
Papper, Farmor, Jerda och Georg.
D. S.